

Núm. 74

Any XIX

GENER 2003

Els Lluïsos d'Horta

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

MEMBRESIA: 10€ / ANADA: 5€ / D'ENTRADA: 2€

SUMARI

El nostre Consellari.....	3
Exposicions.....	3
Necrològiques.....	4
Manualitats.....	5
Eshart Folkloric d'Horta.....	6
Excursions.....	7
Secció Fotogràfica.....	7
Tennis Taula.....	7
Entrevista.....	8
Teatre.....	10
Racó Infantil.....	10
Vocalia d'Animació Infantil.....	11
Notícies.....	13
El racó dels Lluisos.....	13
Aquest món tan nostre.....	14

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
 - Departament de Benestar Social: 900 300 500
 - Imerso: 91 363 89 09
 - Informació Municipal: 010
 - Informació Telefònica: 1003
 - Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
- Resol dubtes, qüestions... i al mateix temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feli i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: info@lluissoshorta.org

<http://www.lluissoshorta.org>

Han col·laborat en aquest número:

Foto Portada: Pere Solé

Carmina Lara

Dora Serra

Isabel Coma i Campmany

Josep Magrans i Breu

Junta Directiva

Mateu Terrats

Mercè Saló

Pere Solé i Sans

Pere Solé i Serra

Ricard Terrades i Mut,

Roser Solé i Vendrell

Secció Tennis Taula

Toni Rimblas

EDITORIAL

Hem començat un altre any que desitgem sigui per a tots ple de pau, prosperitat i solidaritat amb les catàstrofes... amb les situacions difícils... amb les persones.

Vivim en una època complicada i estranya; la convivència és, a vegades, una mica feixuga i costa acceptar moltes de les coses que diàriament passen amb la gent que ens envolta. Siguem generosos i pacients.

Els Lluisos no som una excepció; som molts socis de totes les edats i condicions. Els temps han canviat i, per tant, l'adaptació al nostre temps és un fet que hem d'afrontar, però no podem perdre de vista la identitat. Pertanyem a un col·lectiu important dintre del barri i la nostra actitud ha de ser conseqüent amb el lloc on som.

Us recordem que durant aquest primer trimestre hi ha l'Assemblea General de Socis i la renovació de la Junta Directiva. És el moment d'aportar noves idees, nous plans, o millorar l'actitud que tenim, que ja és molt. Pensem-hi!

**La Junta
Feliç 2003**

Rams de nivia i art floral

*Assortiment de plantes
d'interior i exterior*

Jardineria

Lliurament a domicili

C/ Dante Alighieri, 73

Tel. 93 429 95 45

08032 BARCELONA

Us ho he de dir, amics, amb sinceritat i confiança, i amb un punt d'humilitat: aquest any, potser més que altres vegades, *necessito que arribi Nadal.*

Perquè necessito tornar a creure, malgrat totes les raons, les contradiccions i els arguments que imposa el realisme, que la meua vida i la vostra i la de tots, tan fràgil, tan vulnerable, tan amenaçada, tan menystinguda i tan agredida, porta en el seu si, amagada però poderosa, una llavor de sentit, de futur, d'eternitat.

Perquè necessito tornar a esperar, malgrat tantes decepcions i desengany, fruits amargs de l'experiència quotidiana,

que la meua vida, la vostra i la de tots, sovint tan mesquina, egoista i insolidària, és capaç d'obrir-se encara a l'amor, que sap prendre les formes de la tendresa, la generositat i el compromís transformador.

Necessito tornar a sentir, per Nadal, en el silenci de la nit, i en el brogit del dia, la veu que proclama al vent del món, i en el més pregon dels cors, la notícia inesperada i sorprenent, que em fa possible a mi, i crec que a vosaltres i a tots, tornar a creure, esperar i estimar, encara avui:

«No tingueu por: Us ha nascut un Salvador!»
Mateu Terrats

EXPOSICIONS

És que tenim cada ideal! A qui se li acudit fer una exposició de col·leccions de «cosses», les que vulgui aportar el soci? Em sembla que tots pegats estem una mica sonats! Ho guardem tot, ho col·leccionem tot! Fixeu-vos en els diversos artefactes que hem aplotat en aquesta sala fòrum:

Gorres i barrets = des de la gorra de cop fins al turbant d'Egipte, la xapela basca, la boina irlandesa, el barret mexicà, el de l'est americà, de Rússia, un barret enorme i ple de coloraines d'Extremadura... i més, fins a quasi un centenari!

Postals = amb la gorra corresponent, podrem viatjar per tot el món i, encara que no sigui més que repassant postals.

Bitllets, tiquets... = i farem visites a tots els museus perquè tenim el passat, i muntarem en l'autobús i el tramvia i el tren...

Trens = ... què us deia de trens? Mireu quina quantitat de màquines i vagons! Quina passada! Quin garatge no es necessita per a tanta maquinària?

Clauers = ... i podrem obrir totes les portes amb tants de clauers (sort que no ens han portat les claus).

Mussols = Mai no van sols! És veritat! Aquí en teniu una petita mostra.

Tortugues = Poden acompanyar els mussols, a pas lent... (Que no vingui cap llebre llesta!)

Reiellots i calendaris = No tenim excusa si fem tard o erram el dia. Aquí se'ns recorda que el temps és or!

Pesos = ... fins el podem pesar, el temps

Programes = ... o el podem perdre, tot fent una becalina mentre canta la Caballé o en Carreras, en una d'aquestes òperes representades al Liceu...

Cromos = Veieu que bonic és estudiar història tot col·leccionant els cromos de la xocolata?

Didals, boixets i llançadores = Com es nota que

a la casa hi ha la secció de Manualitats. Que Santa Lúcia ens guardi la vista!

Estampes = ... i que Nostre Senyor ens beneeixi! Quina preciositat d'estampes!

Maquinetes = Ni un nen ni nena sense escola! Els llapis ben afinsats! Tot fent punta podeu admirar els estris més diversos convertits en miniatures.

Cromets, nines i capsetes = ... i després de fer els deures, a jugar!

Pins = La «pin mania» va néixer l'any 1992, durant les Olimpíades, i encara no ha parat!

Vitoles i etiquetes de vi = Ah, els borratxos i fumadors! Visca el vici!

Culleretes = I per acabar, anem a fer un cafè. Hi ha culleretes per a tothom! Només falta el sucre! Remena, remena nena!

Aquesta magnífica exposició s'ha pogut visitar des del dia 29/12/02 fins al 6/1/2003

Dora Serra

MERCERIA

Mercat d'Horta • Tendes G-H • Tel. 93 429 34 35

Maria Ribó i Fàbregas

Ens dol que degut a un malentès, en el darrer butlletí no figurés la necrològica de la Maria Ribó, que ens deixà cristianament, tal com havia viscut sempre, el dia 9 d'agost del 2002, a l'edat de 86 anys.

Podem dir que la Maria, com la seva germana Montserrat, pertanyia als Lluïsos des del seu naixement, per ser filles de l'inoblidable Ramon Ribó i Vallinbera, a qui considero, sense discussió, com el soci ensenyant número u, anterior a la guerra civil. És per això que la Maria, des de la seva més tendra infantesa, estigués present en tots els actes, festes i festetes que es feien en els Lluïsos i també fora de la Casa, tota vegada que mai no faltava a les passejades que tot sovint es feien per la serra de Colserola, ni a les excursions en autocar ni als romiatges a Montserrat, sempre en companyia dels seus pares.

Cantaire destacada a l'Orfeó Montserratí, solista de la primera etapa, dirigida pel mestre Josep Mª Roma, formà també en l'etapa de la postguerra amb l'Àngel Colomer, i és obvi que en ambdues etapes, amb l'orfeó, cantà diverses vegades al Palau de la Música. Actuà també en el quadre escònic femení des de la seva formació, culminant les seves intervencions amb una digníssima interpretació del paper de Mare de Déu, en la nostra Passió.

El 1944 contragué matrimoni amb Francesc Toboso i Bosch, de gran relleu a l'Entitat, quedant així lligats per sempre dos cognoms de gran prestigi a la Casa. De la seva unió en nasqueren sis fills: Francesc, Ramon, Ferran, Joaquim, Montserrat i Assumpta.

De la seva joventut recordo una Maria sempre alegre, fins i tot enjogassada, franca, comunicativa, simpàtica, activa. I recordo molt especialment l'excel·lent amistat que la unia a la meua esposa, amistat que un cop casades, continuà de la mateixa manera entre els dos matrimonis. I t'agraïxo molt, Maria, la sentida poesia dedicada a la meua esposa amb motiu de la seva mort, apareguda al butlletí número 68: *A la meua entranyable amiga Joaquina Gallemí*.

La Maria, filla de Maria, dedicà també el seu temps a la Parròquia, essent la darrera supervivent d'aquell magnífic Cor Parroquial que era l'admiració de la feligresia. Després de la guerra, la Maria dedicà part del seu temps a l'acció benèfica de la Parròquia. Recordem quan, en companyia de la seva cunyada Maria Magrans, visitava les famílies necessitades de la Font del Gos. Entre altres detalls, entregava a les mares que havien donat a llum un infant, una tarja d'invitació per fer la seva presentació a la Missa que, en aital motiu, se celebrava a l'Església de Sant Joan d'Horta des de l'any 1962 fins al 1965.

Va ser militant d'acció catòlica i havia practicat els Cursets de Cristianitat. Darrerament era del grup de Vida Creixent i pertanyia al grup de Visitadores de malalts de la Parròquia.

Enviudares, Maria, el 23 d'abril del 1998, després de llarga malaltia del teu marit, de qui tingueres cura abnegadament, de manera exemplar, entregant-li tot el teu esforç i tot el teu amor.

Ben segur que el Bon Déu t'haurà rebut amb els braços ben oberts, reservant-te un lloc destacat en el seu Regne, on t'hauràs retrobat amb el teu Paco.

El nostre condol als fills i néts, a la seva germana Montserrat i la resta de la família.

Descansa en pau, Maria, i prega per tots els que t'hem estimat,

Pere Solé i Sans

Ernest Ros i Castilla

Aquest passat mes d'octubre ens ha dit adéu per sempre l'Ernest, el marit de la Loren, que tantes vegades ens ha acompanyat en les excursions, en les trobades extres de dinars i sopars de germanor. Han estat un matrimoni d'aquells que es fan notar per la seva bona avinença, pel caràcter sempre positiu que troben el bo i ben fet que hi ha en tota acció desinteressada de les persones que els envolten.

L'Ernest era una persona discreta, amable i sempre a punt de donar un cop de mà si se'l demanava. El trobarem a faltar.

Donem el més sentit condol a la Loren, a fills i néts. Reposa en pau, benvolgut amic.

Dora

Adéu a en Pep Montanyès

El dia 10/11/2002 en Pep ho va deixar tot i se'n va anar. Va fer mutis. Però no ho va deixar tot. Quan va passar per aquí, per aquesta Casa (tants anys!) anava tan carregat: de força, d'èl·lusió, de creativitat, de projectes, d'empenta... Era com un motor d'explosió capaç d'engegar, d'engrescar, de mobilitzar els que tenia al voltant.

Així era en Pep: arreu on passava deixava la seva energia, la seva vida.

Cito un fragment, que molts recordareu, del *Crist Misteri* d'en Josep Urdeix, que tantes i tantes vegades vam repetir entre aquestes parets:

M'han dit d'un regne estrany

i el camí.

Estrany vol dir feliç

i camí no vol dir repòs.

I no cal fer-se il·lusions

buscant el paradís

en algun racó d'aquesta terra,

que n'és només el camí.

Pep, que trobis el paradís.

Una abraçada per a la Maria, en Joan, la Laia i l'Arnau.

Roser Solé i Vendrell

Festa de Santa Lúcia (Patrona de la secció de Manualitats)

Actualment la secció de Manualitats continua essent una de les més prolíferes de la Casa. Cada tarda, els nostres locals s'omplen de dones (i alguns homes) que treballen en alguna de les moltes branques que té aquesta secció: pintura, dibuix, costura, labors de tota mena, classes de català i un seguit de tècniques sobre vidre, paper, ceràmica, etc., etc.

N'hem fet patrona de la secció: Santa Lúcia i avui, 13 de desembre, a les portes de Nadal, l'hem festejada. Al matí hem organitzat una visita cultural a la Colònia Güell on hem pogut admirar l'església que hi construïa Gaudí durant els anys 1908 al 1917. D'aquesta església només se'n va edi-

Santa Lúcia, Visita a la Colònia Güell
(Foto: Dora Serra)

ficar la cripta en un terreny desnivellat i ple de pins que encara l'acompanyen. No creiem que s'acabi mai el gran projecte d'església, tot i que se'n conserva una maqueta sensorial. Potser, si un dia s'acaba la Sagrada Família, dintre de cent anys, els nostres descendents continuaran l'obra de la Colònia Güell, avui dia en terres de Santa Coloma de Cervelló, que en aquest futur llunyà, potser ja serà part de la gran urbs, qui sap. Nosaltres no ho veurem, però els nostres nèts, tal vegada...

Com que encara estem en «l'any Gaudí» no paren de rebre visitants i tenen en una de les boniques cases de la Colònia, un petit museu on se'ns dona tota mena d'informació sobre l'arquitecte de Reus i on podem adquirir llibres i records que ens acosten l'obra modernista i única en el món del geni català. Un equip de nois i noies, ben preparats, fan de guia i expliquen detalladament l'obra gaudiniana i ens fan reviu l'existència d'aquest home que va néixer fa 150 anys i que un dia de l'any 1926 va atropellar un tramvia, prop de la seva estimada catedral de la Sagrada Família.

Hem passat un matí molt bo.

A la tarda ha continuat la festa amb un berenar i una petita audició de versos que ha preparat la secció de **classes de català** i nadesques que hem cantat tots plegats.

Santa Lúcia, pregueu per nosaltres!

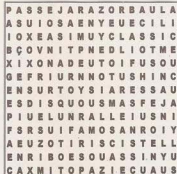
D.S.E.

Classes de Català

Us oferim un joc que us pot ajudar a aprendre català.

Traduir els mots següents al català i trobar-los a l'enquadrat, tenint en compte que podem trobar-se de dreta/esquerra o d'esquerra a dreta, en horitzontal, vertical i en diagonal:

BUEYES	CLASICO	DISEÑO	ESTOQUE
FIRME	FURTIVO	JIJONA	LIMON
POSESION	SEXTA	SUSTO	CESTO
DEUDA	EMPEÑAR	ESTREÑIR	FRUTO
HUNDIR	LIBRA	PASEAR	RATO
SOSTEN		TOPACIO	

Ens agradaria recordar-ho: XX aniversari del Grup de Pares

Tal com havíem anunciat, el passat 27 d'octubre de 2002 vàrem intentar celebrar amb tots els esforços que fa 20 anys que la ballem! D'entrada no hi va faltar un bon sopar, el qual, regit per la molt bona amiga Roser Vallhonestà, va ser tot un èxit. Hi assistiren una bona colla d'exdànssaires, de manera que el menjador de l'escola Mare Nostrum estava força ple. Va ser molt agradable retrobar-nos tots i fer ballaruga de fi de festa. Hi va haver tan bon ambient que tots sortíem amb ganes de continuar, llàstima que al dia següent estàvem mig baldats i teníem por de no ballar bé. en el sopar, com és lògic, no va faltar el lliurament d'un record molt especial per a la nostra mestra Roser Miró que ens és la mestra, la protectora i també una mica la nostra segona família.

Al dia següent, al matí, hi va haver la inauguració de la petita exposició de records de les nostres actuacions a través del temps, i també d'una sèrie d'estrils de les bugaderes d'Horta que molt amablement ens va cedir en Manel Ortiz, al qual li restem molt agraïts. Va anar acompanyada d'un aperitiu i marxàrem molt contents tot pensant en la festa de la tarda.

Tal dit, tal fet! A la tarda, tot a punt! Alguns amb més reuma que altres (depèn de la ballaruga del dia anterior), però en general, amb força nervis. Va resultar un èxit, segons els comentaris generals del públic, sobretot gràcies a la inestimable col·laboració dels antics dansaires del cos de dansa i del mestre Francesc Miralles que ens oferiren una **Marina** i una **Festa a Ciutadella** que feren posar la pell de gallina. A més, ens acompanyaren en **El galop de Panderetes**. L'escenari va quedar totalment ple de dansaires. Finalment, com a cloenda de la festa, els antics dansaires ens oferiren les **Gitanes** demostrant, com diria en Daniel Comas, que on n'hi ha hagut sempre en queda! Hem d'agrair a tothom la bona disposició i col·laboració, incloent el públic que a més d'omplir la sala va aplaudir amb entusiasme.

Pe'l Festival de Nadal... ens canta una coral.

Amb la ressaca del festival d'aniversari ens plantejàvem què fer per Nadal, a fi de no deixar de donar un toc nadalenc a la tradicional ballada de cada any, i pensàrem que cançó i dansa no estan pas renyides. Fins i tot seria desitjable

podèr-les combinar. Però: temps al temps! Convidàrem la Coral de la Facultat d'Psicologia, que està ubicada a les Llars Mundet per a donar un al·licient més a la ballada. De la coral us en dono la següent ressenya:

... és una coral jove i ho és en dos sentits: d'una banda perquè estan a les portes de celebrar el seu cinquè aniversari i d'altra perquè la majoria dels seus components són joves. De fet, una part important la componen estudiants que a l'ensem que fan la carrera, participen en les activitats de la coral. Però també hi ha professors i persones afins que des d'un primer moment hi ha col·laborat. És una coral oberta a tothom a qui li agradi la música i especialment el cant. Tot i ser una coral jove, el seu nivell de qualitat és important i val a dir que això es deu a l'entusiasme que hi dediquen, des del seu director J. Manuel Soler, fins als seus col·laboradors més immediats.

Crèiem que gaudiríeu molt de la seva actuació i, realment, no ens vàrem equivocar. El públic estava totalment entregat i va gaudir dels «solos» femenins que feien posar la pell de gallina. Fins i tot seguien el ritme quan la cançó s'ho portava. Encantadora la versió del **Dimoni Escuat** i emotiu el **Pare nostre** en basc, dedicat a la solidaritat. Esperem poder repetir l'experiència en d'altres ocasions.

La resta de la ballada, cal dir que tots els grups varen estar força òptims en les diferents actuacions. Alguna cosa graciosa com **Les Rentadores** del grup Infantil, **L'Espantall** del juvenil, les pallsades dels pares amb el ball del petó... Destaquem la bona idea del grup Preparatori en oferir-nos **El petit Vallet** com a final amb les ofrenes que els nens van fer a la Sagrada Família. Va servir per a reunir dansaires i coral i acabar cantant **El noi de la mare**, tot desitjant bones festes de Nadal i un món millor per a tothom. (Vegeu fotografia a la contraportada).

En Els Pastorets... hi col·laboren els petitets

L'Armand Calafell, director dels Pastorets del Foment Hortenc, ens vademana la col·laboració dels nostres petits dansaires per protagonitzar el **ball de les pedretes**. L'any passat ja van actuar en una funció i aquest any ho han fet en totes. Desitgem que tothom n'hagi gaudit: públic i dansaires.

Bona entrada d'any 2003 per a tothom!

Mercè Saló

EXCURSIONS

Visites Culturals Visita a la Sagrada Família

De tant en tant, els socis del C.P.H. fem visites culturals, als matins, entremig de setmana. Naturalment, la majoria, per no dir tots, som jubilats. Aquestes visites són un al·licient per estar al dia i per aprendre alguna cosa, que sempre és bo aprendre, sense límits d'edat.

El dia 14/11/2002 vam visitar la Sagrada Família i vam veure el molt avançada que està l'obra que un dia va començar Gaudí.

Aquest any està dedicat a la figura d'aquest monstre de l'arquitectura i el món sencer s'ha sumat

a rendir-li homenatge. Gaudí va ser un geni. Cada dia ens quedem més bocabadats davant les seves creacions. Va revolucionar les tècniques conegudes fins aleshores i, sense ajuda de cap ordinador, va fer meravelles, tot imitant la Naturalesa, la qual, de cada gra de pols en fa un miracle. Gaudí va descobrir la senzillesa d'una flor, d'un corriol, d'un xaragall i convertir-lo en pedra o ferro, donar-li sublimitat.

Que cap soci dels Uuissos, cap hortenc, cap barceloní, es perdi l'oportunitat de visitar aquest temple inacabat! Desconèixer Gaudí i la seva obra és una falta tan gran com renegar de la nostra identitat de catalans.

D.S.E.

SECCIÓ FOTOGRÀFICA

La secció de fotografia ha començat el curs el mes d'octubre, amb assistència de dos nous socis: Eduard Gómez i Llorenç Taberner. Benvinguts.

Passi de diapositives

Novembre, dia 30, a les 17,30 hores es passaren les diapositives *Àfrica austral*, un somni de la nostra sòcia Dora Serra. A continuació sopar de germanor. Tiquet del sopar: 5,50€ Aquesta projecció fou seguida per un gran nombre de socis que omplí la sala fòrum. Va agradar i interessar a tothom. Al sopar hi assistiren 21 persones. (La sala de juntes plena a vessar! A la fòrum n'hi cabien

més del doble, no us penseu, i també l'omplirem!) Esperem que el mes de febrer, el dia 2, el matrimoni Sitjà-Franquesa ens passin les seves de Galícia (abans de la catàstrofe ecològica), a la mateixa hora i amb sopar després.

Concurs Social de fotografies

Es convoca pel mes de gener el Concurs social de fotografies en les dues modalitats: blanc i negre i color. Esperem moltes col·laboracions. Quan aquest butlletí vegi la llum del sol, potser ja s'haurà fet aquest concurs. En parlem l'altre trimestre.

TENNIS TAULA

Ara que portem disputada la meitat de la lliga, hem de confessar que la situació del nostre equip de Primera Nacional no és gaire bona. Estem lluitant amb dos equips més per a veure qui anirà al descens.

L'equip de Segona Nacional, per contra, va bé i es troba en zona tranquil·litzant de la classificació.

Equips de Veterans: el que milita en Primera Categoria va classificat en primera posició i com a

líder destacat. El de Segona Categoria està lluitant fort per aconseguir una de les tres primeres places i així poder tenir opció a l'ascens.

Els dies 7 i 8 de desembre s'ha disputat, a Girona, el Campionat de Catalunya de Veterans, hem aconseguit el Subcampionat per equips i hem perdut la final, disputada amb el Calella, els qual comptaven entre els seus jugadors amb un xinès i un polonès.

H O R U S

JOIERIA - RELLOTGERIA

Lisboa, 3-5 - Telèfon 93 357 65 54 - 08032 BARCELONA

La política ha arribat a ser l'art de servir-se dels homes fent-los creure que se'ls serveix.
VALÈRY.

Quan tots t'abandonen, Déu es queda amb tu.
GANDHI.

Anna Sanahuja i Masgoret

Sòcia nº 69

Nascuda el 13/4/11/19

L'Anna Sanahuja és coneguda per l'Ànima de can Martí i can Martí era la consalidera que hi havia a la cantonada d'Horta i carrer Alt de Marriar, on ara hi trobem els Penalba amb al seva bugaderia super moderna.

La consalidera de can Martí era sempre plena de gent a comprar i teníem la paciència de fer cua i passar hores allí dintre, elorant la bona sentor de les botifarres. Miru si n'erem de bones que tothom, quan feia un brindis deia: Visca el pa, visca el vi i visca les botifarres de can Martí!»

Per què tenim tanta diablesa? Perquè el gènere era bo, òbviament, però, sobretot, perquè l'Ànima tenia una grata especial de tractar la clientela, de fer-ne amics per sempre. Aquella botiga era un santuari, un confessionari i un consultor de psiquiatria... I les botifarres sempre, sempre van ser bones! Tot aquest prelibat! The fet sense pernis de l'Herivelada, a casa, tota sola, sense deixar-li posar calienada. És que l'Ànima és capaç d'omplir tot un budell! Xerrant sense parar. Té molt bona memòria i té històries a dojo. L'he de controlar, sínd m'anorrear!

Ànima = Vaig néixer un diumenge de Ramis al Clot, a la plaça de la vila. A l'any i mig, els pares van canviar de domicili, cap a Sant Andreu. Als tres anys ja anava a escola, a les Dominiques del barri, però als nou anys, quan vaig fer la Primera Comunió, vam anar a viure al Poble Nou, al Passeig de Triomf, 90, al costat del convent de les Francescans, i naturalment, vaig entrar en aquesta escola fins als 13 anys, que tornem a canviar de pis: al carrer Castanyós, tocant a la plaça Pànu. Ja entro a estudiar a l'Institut de Cultura de la Dora, al carrer Baix de Sant Pere, fins al moment que esclata la guerra i m'hi vaig de posar a treballar. Passem a viure al Guinardó i jo acudia a les paradetes de vedella que teníem al mercat de Santa Caterina.

Dora = Em permetes? En un moment has anat des del naixement fins al disset anys. No començant tant, si et plau. A veure: els teus pares eren carnisseres?

Ànima = Sí. Però el pare era «abastador». Ell es proveia de carn de Galícia i de Giróna, rebia el

gènere, el revisava, el portava a l'escorador on la carn reposava una parell de dies perquè no quedés «marjada» (massa vermel·la) i el «mancars» era l'encairgat de passar totes les revisions i de matar el beàter. Els pares, començaven la ferra a les cinc del matí: desfer la carn, preparar les paradetes i muntar-les; a les set ja s'obrien les portes i la gent maldava per anar a comprar i tenir el millor gènere. Anar a comprar passat el migdia era molt mal vist. A les tocant-danes se'n deia «el cabús de les dotze»... Que no em preguntes com vinc a para a Horta?

Dora = Doncs, sí. Tho volia preguntar quan em deixésses dir alguna cosa...

Ànima = Als disset anys, ja en plena guerra, com que treballo i no tinc temps d'anar a escola, la mare em fa anar a aprendre de coser amb una modista que viu a Santa Eulàlia. Allí, falg conl'exença amb una cola de notes d'Horta (seran les noves amigues per a tota la vida). Els dies de festa sortíem a passejar fins a la plaça Eivissa, a mirar els cartells del cinema i a comprar una bossa de corcauts. Parlàvem de noi, però anàvem soles sempre! Un dia, en sortir del cine Nou amb la tieta Lila, la mare de l'Antònia Sabadell, un xicot em mira i em somriu. Jo li agunto la mirada. Després en parlo amb les amigues i el descriu, que si fumava amb pipa, que si era ben plantat i guapo... em diuen que devia ser el noi de can Blai. Una altre dia, jo que pujo al tramvia el me'n trobo que em pica el vidre de la finestra per saludar-me; un altre dia seu darrere meu al cinema... (a veure si me'n trobant a la sopa!) Després el trobo al passeig de Miragall, em parla i xerrem pels descaets, m'acompanya fins a casa, fins a la porta de la modista... Jo que tenia complex de grassa i creia que era lleig, no em feia de riure. Per què em segueix tant aquest xicot? Jo que sí, que li pregunto: Per què em vens a esperar sempre? Què vols? El pobre es va quedar tallat. El que devia preparar una declaració de postal, el vaig atabalar tant que no sabia com sortir-se'n. Perquè m'agrades i voldria formalitzar la nostra relació... Què em contestes? Jo li vaig dir que m'ho havia de pensar i el vaig deixar plantat. Quan ho vaig explicar a les meves amigues em van clavar una broca de cal Amelga! Que sí que t'havia d'acceptar, el noi guapo de can Blai! I així va ser com als 18 anys començo a festejar amb

en Tomàs que em porta a Horta, em presenta els seus amics, la seva família, el seu món... Encara ara em sento afortunada perquè des del primer moment em vaig veure tan ben acollida per tothom que n'estaré eternament agraïda! I no solament a mi, sinó fins als meus pares, perquè poc temps després, la mare passa a vendre carn al taulell de la Cooperativa dels Lluïsos, on ara hi ha «La Casa de la Fruita» i va fer dient-la i amics de seguida. He rebut tantes proves d'amistat a la meua vida, tant d'afecte, que m'emodono només de parlar-ne! El 21 de novembre del 1940 ens casem en Tomàs i jo i el seu germà Lluís i la Fernanda, a l'església de Sant Joan d'Horta. començo a vendre verdures a la parada dels sogres que tenen al mercat de Gràcia. Jo he fet de carnissera, verdulera, vaquera i cansaladera.

Dora = Ara em parlaràs de la cansaladeria?

Anita = Quan en Tomàs i jo ens independitzem (haviem treballat a les ordres dels sogres, de primer) agafem aquesta botiga que ara és dels Penalba, per vendre llet. No rutllava gaire el negoci. És en aquell moment que l'oncle avi de can Gaig, l'Àndreu, es traspassa la botiga i l'obra-dor de cansaladeria. En Tomàs aprèn l'ofici, sempre al costat de l'Àndreu que ens va ajudar i estimar com un pare fins a l'hora de la mort. Vam obrir la botiga l'any 1953 i la vam tancar el 1997. Que no em preguntes quan vinc als Lluïsos?

Dora = ... si em deixes...

Anita = Abans de ser casada ja venia als Lluïsos. Després, de casats, teníem dues butaques abonades i no ens perdiem ni una sola comèdia, ni una pel·lícula. Jo només he sortit a La Passió, a fer de poble. Tant xerraria com sóc, dalt de l'escenari quedo tallada, trem olo com una fulla només de pensar que he de parlar davant de tothom. Preferia ajudar a la Comissió de dones que teníem cura de la roba, que sempre s'estava estripant una cosa o altra. Aquell teló que s'havia de cosir diumenge sí, i diumenge també! Estar amb aquelles amigues, les de la Comissió: la Maria Miralles,

la Pilar, l'Assumpta, la Maria Martínez i una colla més... era com un esbarjo! Ens vam fer sòcies totes alhora així que es va aixecar la veda. Fins vaig formar part de la Junta, com a secretària (en Ferran era el president), però ho vaig haver de deixar perquè tenia molts problemes amb la mare malalta. Feia les actes juntament amb en Jaume Font que era el vice-president. Sempre hi havia problemes a solucionar: es parlava de canviar tota la instal·lació elèctrica, fer obres als vestuaris que ocupaven tot el primer pis. A baix al subterrani, sota l'escenari hi havia un petit taller de no sé què i no sé què, i calia solucionar aquella situació. El problema més gros era la Guàrderia que era avalada pels Lluïsos, un embolic de papers que tenien ben atabalat a en Ferran perquè deia que calia que tot passés a càrrec de la Parròquia i no dels Lluïsos, que si passava alguna desgràcia tot aniria a càrrec nostre i podíem sortir molt perjudicats. Va ser una lluita aferrissada del president per ordenar-ho tot. Quan jo vaig haver de plegar encara no s'havia solucionat res...

Dora = Els teus fills també estaven ben integrats als Lluïsos...

Anita = Estaven ben integrats i participaven en tots els camps. Sempre sabia on els tenia. Ara ja no m'he d'ocupar de ningú. Bé, sempre m'ocupo d'un o altre i pateixo per tots. Èrem una gran família: tretze cunyats i cunyades que sempre ens hem estimat i ajudat. Els nebots i nebodes és com si fossin fills meus. Ja no em queda cap cunyat ni cunyada, només el meu germà Josep. Tinc més família a dalt que no a baix. Ara els néts i la jove, la dona d'en Tomàs, fan comèdia al Foment. En Ramon ha sortit encara alguna vegada als Lluïsos, però va molt atrafegat i no actua enlloc... Ara estic pensant en les representacions del **Crist Mister!** que es van acabar massa aviat. Aquell grup teatral tenien ganes de transformar els Lluïsos en una Sala d'Assaig del Teatre. Això va ser el començament del trencament dels dos grups que aleshores hi havia. Els que optaven per teatre d'aficionats van començar a tirar cap al Foment i aquí s'han quedat. Jo tinc gran afecte per les dues cases: Foment i Lluïsos.

Dora = Ens dediques unes paraules de comiat, potser?

Anita = Desitjo per tota la gent dels Lluïsos que s'hi trobin tan bé com jo m'hi he trobat sempre. Desitjo que tots els projectes vagin endavant i surtin bé. I desitjo a la gent dels Lluïsos i a tota la gent d'Horta que passin un sant Nadal, que regni la pau a totes les cases i que l'any 2003 sigui bo per a tothom!

Dora = Amén!

Dora Serra

Cansaladeria Mari. 1974

«Como se hizo Romeo y Julieta»

El Grup Juvenil de Teatre, ens va delectar amb una versió del Romeu i Julieta, que es va representar els dies 19 i 20 d'octubre del 2002. Es tracta d'una versió humorística sobre el rodatge d'una pel·lícula sobre l'obra de Shakespeare, ben interpretada per aquest grup de nois i noies que dirigeix la Mireia Parés. Ens van fer passar una estona agradable i entretinguda a tots els assistents a les representacions. Això demostra la bona actuació i l'impuls de seguir endavant d'aquest Grup Juvenil. Esperem seguir gaudint de les seves actuacions.

Ricard Terradas i Mut

Dimonis i Pastorets

Un any més s'ha posat en escena aquests quasi macro-pastorets que són l'admiració de la Casa. Ara ja comencen a ser uns clàssics. Els personatges tenen «personalitat» (perdó per la redundància). Hem de remarcar molt especialment la integració de tota aquesta muntanya de criatures, que gràcies a l'esforç de molts voluntaris que els assagen a hores intempestives, una vegada i una altra, i als pares i avis que tenen la bona voluntat de portar-los i recollir-los un dia i un altre dia a fi que «Els Pastorets» surtin bé. És un goig veure plegats gent d'edats tan disperses des dels dos anys fins quasi els vuitanta i tothom content, fent pinya, posant tota la bona fe en el clàssic nadalenc per excel·lència: Els Pastorets! L'enhorabona a tothom!

La Junta

RACÓ INFANTIL

Consells per a una festa

Per tal que els sigui fàcil als teus amics trobar el teu domicili, la porta del teu pis, penja-hi un motiu referent a la festa. Pot ser una bandera pirata, un estendard reial o mitja dotzena de globus inflats i ben lligats...

Globus lunars

Ara decora la teva festa espacial o discotequera amb globus convertits en planetes voladors. Infla els globus allargassats i lliga'ls pel dos extrems l'un amb l'altre per fer-ne anells planetaris. Col·loca un globus rodó dintre de cada anell. Penja'ls del sostre per tot el pis. Poden tenir diferents colors.

Banderes amb tovallons de paper

Doblegades en forma triangular, les vas subjectant en un cordill que després penjaràs al llarg del passadís o a la sala de la festa.

Curiositats

Sabies que les papallones sols viuen 10 dies?

La selva de Hawaii pot enregistrar 350 dies de pluja a l'any.

El gran desert de sal es troba a l'Iran.

A 1500 metres de profunditat, la foscor de les aigües del mar és total.

Els camells poden caminar 160 Km al dia, durant 8 dies sense beure aigua. Quan tenen molta set són capaços de beure fins a 100 litres d'aigua en 10 minuts.

A l'Antic Egipte, la cervesa era una gran beguda. També s'utilitzava com a antídoto contra les picades dels escorpins. L'anomenaven *Deliciós remei contra la mort que conté la mei-*

tat d'una ceba dins de la cervesa.

Per al bon funcionament de la Cort del rei Pere el Cerimoniós, els empleats del palau tenien diferents càrrecs: el que traginava l'aigua a la cuina; el que escombrava el menjador, els que fregaven la vaixel·la bona; el comprador que anava al mercat, els cambrers, els copers...

La gent dels Estats Units, que es creuen uns astuts internautes, menyspreu als que no coneixen Internet a fons i els diuen **pones** (pronuncieu amb menyspreu). Pots escollir un qualificatiu adient per aquests «amics».

El costumari (referent a la dona)

A cap noia no li està bé ensenyar tot el que té.

A la dona i a la barca, sempre alguna cosa els falta.

A la dona mai no li falta pa i l'home va a captar.

A les dones i al paper, sense títol t'hi has de fer.

Allà on manen dones i llauren vaques, mala anyada segura.

Amb les dones de cap verd, qui més hi fa més hi perd.

Amb les dones i amb el mar, s'ha de saber navegar.

D'una dona n'hi ha poc; de dues, n'hi ha massa; i tres no fan res.

De les dones, del mar i del foc, no te'n fis ni molt ni poc.

De la dona, el consell sobtat i de l'home, el meditat.

De mala dona no vulguis amistança, perquè ara la vol, ara la llança.

Dona de molta mainada, no morirà enfiada.

Han passat les vacances d'estiu i els de la Vòcalia ens hem posat a treballar ferm i aquí us resumim una mica els actes que hem organitzat:

Sortida familiar al Matagalls

El passat 13 d'octubre vam fer una sortida familiar al cim del Matagalls (1699 m.), al Massís del Montseny. Aquest cop el bon temps ens va acompanyar durant tot el dia. La sortida, com sempre, va ser a les 8:00 h. a l'aparcament del Meiland, i després d'esperar-nos una estona, finalment cap a les 8:30 h. vam agafar els cotxes i vam anar cap a Coll Formic (1195 m.). Aquí, després d'aparcar i de fer un petit esmorzar per agafar forces vam esperar la resta del grup amb qui havíem quedat i cap a les 10:00 h. vam començar a caminar, els 15 nens i 16 adults que formàvem l'expedició.

Primer de tot deixem la Creu metàl·lica de Coll Formic i pugem pel camí més dret, el més difícil. Ràpidament el grup es separa i es fan petits grups. L'Anna ha preparat dibuixos de bolets, i durant el trajecte els va deixant pel camí, així els més menuts vam fer petites troballes que els ajuda a fer més lleugera la pujada, també trobem vaques, vedells, etc.

Després d'una hora i mitja ens tornem a retrobar tot el grup, amb molt d'esforç per part dels més menuts, al Pou de glaç (1546 m.). Aquí decidim que excepte els més petits la resta intentaràn pujar al Matagalls. Ara queda el més complicat, i una part de forces ja s'han gastat. Al cap d'una hora aproximadament, i no sense esforç, tots els expedicionaris que intenten l'ascensió fan el cim del Matagalls. Aleshores fem les fotografies de rigor al costat de la Creu, per confirmar que s'ha fet cim, vigilant en tot moment que el vent no se'ns emporti, i tornem a caminar de baixada per trobar-nos amb el petit grup que s'havia quedat al forat del al forat del Pou de Glaç. Una vegada tots junts dinem, juguem, alguns fan la migdiada, i al cap d'una estona ens aixequem per tornar cap els cotxes. Ara ja hi ha més rondinades, ja que els més petits estan cansats i no tenen ganes de caminar. Decidim de baixar pel camí més senzill, i així de pas, veurem l'Alzina de Sant Andreu de la Castanya (una de les més grans del Montseny) al costat de la masia habitada a més alçada. Poc a poc, i sense separar tant el grup arribem tots un altre cop a Coll Formic. Després de reposar una estona agafem el cotxe i fins la propera sortida.

Isabel Coma i Campmany

Matagalls. (Foto: Isabel Coma i Campmany)

Octubre, dia 20 = Sessió de titelles *Puff, El Drac Màgic*. Hem reiniciat la campanya de titelles i teatre al nostre local, continuem el tercer diumenge de cada mes a les dotze del mati. Per començar la temporada ens hem encomanat a la nova Cia. Renaixença, hereva dels desapareguts Tramma Produccions, que envairen l'escenari amb el seu castellet per contar-nos les aventures d'en Roger, en Paff el Drac Màgic, la Cucafera i els pirates. Tot ple-gat una hora d'espectacle on xics i grans gaudirem de valent amb el talent d'en Ferran i l'Ignasi.

Novembre, dia 23 = Sessió de Ludoteca. Us mostrem una fotografia de la jornada en que transformàrem les sales de Tennis Taula i Fòrum en un taller de jocs. Uns trenta-sis nens i nenes de totes les edats, jugaren com a Cossacs (sense veure Vodka s'entén) durant unes tres hores sense parar, ara amb la planxa, amb la fira, el garatge, i les mil i una coses que els de la VAI disposàrem. Val a dir que el

Ludoteca VAI (Foto: Dora Serra)

nostre Tió, ja va fer de les seves menjant-se totes les galetes que els més menuts li donaven.

Novembre, dia 17 = Sessió de titelles *Rinxols d'Or* i *Els Tres Porquets*. Per tal de continuar els èxits de la secció amb els titelles, aquest cop arriba l'hora de la Mercè i en Xus amb la seva Cía. El Forat del Niu, que ens interpreten dos contes en un. Altre cop el nostre públic gaudia de les aventures de la *Rinxols d'Or*, els *Tres Ossos*, el *Llop* i els tres *Porquets*. Una hora de teatre combinat amb titelles, en que per primer cop ens veiem obligats a obrir les portes de l'amfiteatre.

Pere Solé i Serra

Desembre, dia 14 = Construcció del pessebre

Com cada any s'ha fet al vestíbul de l'amfiteatre, sota la imatge de la Verge de Montserrat, però presenta la novetat de forma de «L» que facilita la seva construcció i la posterior contemplació.

Els petits van estar d'allò més engrescats, be quasi tots, primer posant la sorra, després cercant aquell tros de suro que el Pere els hi demanava...

Un de gran!... ara un de més petit!... i tots corrien per trobar el més adient.

Per posar la molsa van fer una mena de filera i anaven recollint els trossos que l'Anna i la Núria repartien, per anar a posar-la allà on els hi deien. Ara sí que tots hi participaven, fins i tot va col·laborar l'avi d'un d'ells i en Jesús Garicano que sempre és present.

I arribada l'hora de les figuretes tot eren veus que deien: jo vull posar el caganer, jo les ovelletes, jo la Mare de Déu... i així fins que va quedar enllestit. I ben maco per cert!!!!

Participants: Marta i Clara Solé, Aina i Laia Purroy, Martí i Gerard Torra, Sonia i David Basco, Joana Magrans, Esther Canales i Albert Guillen.

Toni Rimblas

Desembre, dia 23 = Festa del Tió

Un gran èxit, encara diria més: un èxit esclatant! P.S.S

Pessebres (Foto: Isabel Goma i Campanany)

can paulet

fruites i queviures

C./ Tojo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

La malaltia més greu de la humanitat és la falta d'amor.
TERESA DE CALCUTA.

Els grans homes són aquells al costat dels quals cadascú se sent més gran.
CHESTERTON.

Retaule de Verdaguer

El dia 22/11/2002, Santa Cecília, patrona dels músics, a la Parròquia de Sant Joan d'Horta hi ha haver un homenatge a la figura del nostre poeta, Mossèn Jacint Verdaguer, preparat i interpretat per un grup de feligresos. Va ser un més dels centenars que aquest any se li han ofert, com a celebració del centenari de la seva mort. Es va fer un repàs a la seva vida i a la seva obra, un acte digne, ben presentat, ben interpretat i molt emotiu. Els rapsodes, lectors i cantaires s'hi van lluir. El públic va participar tot cantant.

Es va repartir un punt de llibre amb la reproducció de la pintura que va fer Montserrat Rius. L'original de 1,10 X 1,50 ha estat emmarcada i regalada al Bisbat de Barcelona.

La Creu de Sant Jordi per a l'Ateneu Hortenc

Felicitem l'entitat Ateneu Hortenc per haver aconseguit el dia 3/12/2002 aquest magnífic guardó que la Generalitat atorga cada any a persones i entitats rellevants en el món de la cultura, l'art, l'esport, la ciència, l'associacionisme o activitats lúdiques en general, del nostre país!

L'Ateneu és l'entitat més veterana del nostre barri d'Horta i trobem molt bé que hagi estat la primera en rebre la condecoració. Esperem que l'any vinent puguem aconseguir-la

EL RACÓ DELS LLUÏSOS

La fotografia publicada al BUTLLETÍ anterior (núm. 73, octubre 2002) es troba al bar, al costat del tauler de la fotogràfica. El guanyador ha estat: **Marta Solé i Font**

Endevineu ara el racó que us presentem en aquest número i poseu, com sempre, les respostes dins de la capsa que trobareu al bar, una butlleta per concursant.

El premi: un rodet fotogràfic.

El nombre de participants ha estat de 18. Molt bé!

nosaltres, els Lluïsos d'Horta que portem a les espatlles 136 anys d'existència.

Felicitats companys, socis de l'Ateneu!

Anuari (Extret de l'Agenda de Tradicions Catalanes)

Febrer. El nom de febrer, en llatí *Februarius*, és una derivació del nom de *Februs*, una divinitat romana. El febrer és bon temps per llaurar i adobar la terra, per empeltar la vinya i podar les oliveres i presseguers. Pel que fa al zodíac, el febrer pertany al signe de *Peixos*.

Març. Deriva del déu romà *Mart*, anomenat *Martius*. En l'antic calendari solar era el mes en què començava l'any. És bon mes per cavar i ensolar la vinya. En el zodíac, el mes de març pertany al signe *Àries*.

Abril. Ve del llatí *Aprilis* i es creu que és una derivació del nom *aprire*, que vol dir obrir-se. Estava dedicat a *Apol·lo* i *Venus*. És bon temps per llaurar. El mes d'abril pertany al signe *Taure*.

Pere Carbonell i Fita

El dia 13/12/2002 va ser premiat el nostre conciutadà *Pere Carbonell i Fita*, per la seva tasca en el món social, cultural, associatiu i cooperatiu. Entre les seves moltes aportacions, cal destacar el seu compromís en la defensa del Català i la recuperació de la democràcia.

La nostra Entitat se n'alegra i el felicita!

Endevina aquest racó

Algunes de les notícies llegides als diaris durant el quart trimestre del 2002:

OCTUBRE de 2002

Aquest trimestre tampoc troben a Bin Laden.

Gaspart «encara» és el president del Barça.

Van Gaal «encara» és l'entrenador del Barça.

La camiseria Bonet, que està situada davant del Liceu, va abaixar la persiana per última vegada aquest octubre. S'havia inaugurat el 1890. L'endemà d'aquest tancament, dos pakistanesos estaven ja condicionant la botiga (que és un exemple únic de modernisme a la videsa) per tornar a obrir-la com a establiment de souvenirs.

L'Església commemora 40 anys del concili que la va modernitzar. Recomana la litúrgia en llengües vernacles arraconant el llatí. Insta els preveres a fer les cerimònies de cara als fidels. Promou la participació dels laics en la litúrgia i la gestió de les parròquies. Augmenta la col·legialitat a les diòcesis, creant consells presbiterals i també els parroquials. Reconeix la diversitat de creences religioses, i es proposa aprofundir en l'ecumenisme cristià. Proposa adaptar l'Església als nous temps i a les societats canviant.

Els menjadors de beneficència de Barcelona, desbordats.

La Colla Vella de Vilafranca guanya el XIX Concurs de castells de Tarragona amb el 3 de 10 amb flore i manilles.

Un home de 86 anys mata la seva dona per «viutar-ll patiments».

El pontificat de Joan Pau II (de 82 anys) ja és el cinquè més llarg de tota la història de l'Església. En mig any podria superar el pontificat de Pius XI, que va ser de 24 anys i sis mesos. El pontificat més llarg, segons consta en els escrits, va ser el de sant Pere, que es calcula entre 34 i 37 anys.

Bruce Springsteen presenta 'The Rising' davant 18.000 persones al Palau Sant Jordi.

La Vall d'Hebron trasplanta amb èxit el fetge a un nadó de dos mesos.

Una empresa construirà sales de vetlla a tocar del cementiri d'Horta.

Un comando suïcida Txebxié assalta un teatre a Moscou i reté 700 espectadors. Els segrestadors, armats amb fusells i explosius, exigeixen la fi de la guerra a Txebkènia i amenacen de volar l'edifici si la policia els ataca.

Putín posa fi al segrest en una operació que fa un bany de sang.

Les rates obligaran a reformar el monument a Francesc Macià de la plaça Catalunya de Barcelona. El pedrís que envolta el monument s'haurà de refer, perquè s'ha convertit en cau de rates i ratolins.

L'Ajuntament de Barcelona ha restaurat els jardins i l'antic restaurant de la font del Gat i l'ha convertit en el Centre Gestor de Montjuïc.

La Biblioteca de Catalunya i l'Institut Ramon Llull han coeditat el facsimil del més antic diccionari

ri català-alemany, editat el 1502 a Perpinyà i del qual només es conserva un exemplar.

El papa Joan Pau II haurà elevat als altars un total de 465 persones de les 761 que figuraran al santoral catòlic. Això vol dir que ha proclamat el 61,10 per cent de totes les persones reconegudes com a santes per l'Església catòlica en els seus vint segles d'existència.

El diumenge de la romeria d'Horta, l'associació cívica Força Catalunya va desplegar una senyera estelada gegant al pati del monestir de Montserrat com a acte de protesta davant la decisió del govern del PP de fer un homenatge mensual a la bandera espanyola a la plaça Colón de Madrid. La bandera té uns 750 metres quadrats i és, per tant, més gran que l'espanyola de Madrid que en té 300, però no ha costat els 380.000 euros que s'hi ha gastat el govern del PP; és a dir, més de seixanta milions de les antigues pessetes.

NOVEMBRE de 2002

Gaspart «encara» és el president del Barça.

Van Gaal «encara» és l'entrenador del Barça.

Una dona de 60 anys va donar a llum a un nadó, l'estiu passat, després de sotmetre's a un tractament de reproducció assistida a l'USP Institut Universitari Dexeus de Barcelona.

Lluís Uach presenta al Liceu el seu últim disc, 'Jocs', amb les entrades exhaurides.

Lluís Uach presenta als Lluïsos d'Horta el seu últim disc, 'Jocs', amb les entrades exhaurides.

Davant d'un públic que no el deixava marxar (tant al Liceu com als Lluïsos), Uach va comentar: «No teniu tants cantants per matar-los dalt de l'escenari».

El Palau de la Música obrirà la nova sala el febrer del 2004.

La Marxa Contra el Treball Infantil denuncia falta de voluntat política per eradicar-lo.

Desenes de veïns d'Horta va reunir-se ahir a Can Fargas per reivindicar que la mania passi a ser un equipament públic per al barri.

Un centenar de persones van competir a Berga, per veure qui era capaç de recollir més quilos de brossa. El concurs, va aconseguir reunir 700 quilos de llunes, papers i, sobretot, plàstics. Alguns objectes trobats: Una estufa de llenya, uns calçotets bruts de la talla XXL, un tub d'escapament i un frigorífic d'un metre i mig d'alçada, parells i més parells de botes, sabatilles i calçat de tot tipus.

Mor Josep Montanyès.

Soci número 30 dels Lluïsos d'Horta. De sobte. Als 65 anys.

Director del Teatre Lluís.

Director en funcions de l'Institut del Teatre. Director gerent del Consorci de la Ciutat del Teatre.

Nascut a Barcelona el 1937.

Montanyès es va iniciar en el teatre als Lluïsos d'Horta. Ben aviat es va integrar a l'Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual. El 1964 es va crear el Grup d'Estudis Teatralis d'Horta, capdavanter en el teatre independent de l'època pels seus espectacles innovadors. Traslladat a Pamplona per motius

professionals, allà hi va crear l'Aula d'Estudis Teatrales de la Universitat de Navarra (1966), però, els divendres, amb el 600, cap a Horta... per tornar a Pamplona, el diumenge a la nit, després de les representacions.

Als Ulisos d'Horta dirigeix obres com *Crist Misteri*, de Josep Urdeix; *L'ombra de l'Escorpi*, de Maria Aurèlia Capmany; *Oratori per un home sobre la terra*, de Jaume Vidal Alcover; *La Fira de la Mort*, de Jaume Vidal Alcover; *Home amb Blues*; *Antígona*, de Salvador Espriu; *Sopa de pollastre amb ordi*; a les cobertes de Sants, l'Onze de Setembre; al Poliorama, *Terra Baixa*.

Va crear, amb Albert Boadella, el Centre d'Estudis d'Expressió, el 1969. Fa de professor a l'Institut del Teatre el 1970.

Amb Fabià Puigserver i Guillem-Jordi Graells va fundar el 1974, el Teatre de l'Escorpi.

El 1980 el van nomenar director de l'Institut del Teatre, fins al 1988, quan va vincular-se estretament al projecte del Teatre Lliure. Allà hi va dirigir obres com *María Estuard* (1990) i *El do escau Elctra* (1992). Aquell any també va dirigir, però, al Centre Dramàtic de la Generalitat, *L'Hostal de la Glòria*.

A més, Montanyès va ser ajudant de realització i realitzador de televisió entre 1978 i 1986 a TVE-Catalunya. Ha estat vice-president de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya (1991-2002), vice-president i president de l'Associació de Directors d'Escena d'Espanya (1988-1999), director de l'Institut d'Edicions de la Diputació de Barcelona (1990-2000) i en diverses etapes conseller de teatre del ministeri d'Educació i Cultura.

Aigu ha dit que en Monti era «l'home de les grans rialles i dels grans crits» i era cert. El dirigia a l'escenari del Centre i jo entrenava a Tennis de Taula a la sala de Ping Pong. Una vegada, acabat l'entrenament, entràvem a la sala per veure els assaigs i les representacions. Era tot un espectacle. Dirigia amb energia i amb els crits que fes falta, però una vegada havia fet el crit, i tothom havia callat, es girava i es dirigia cap a l'última fila on estàvem asseguts, i llavors ens mirava i reia amb una mirada de complicitat. Algunes de les obres les vaig veure desenes de vegades.

També es cert que algunes vegades el havia pujat a la sala de ping-pong per preguntar si era necessari que fèssim tan de «soroll», ja que, sembla, des de la sala se sentia el soroll de la pilota.

En el seu comiat, Lluís Pasqual recitava un fragment d'*El desert* dels dies, una obra de Maria Aurèlia Campmany que Montanyès havia dirigit. Guillem Jordi Graells s'encarregava de llegir un extracte del discurs que el director va escriure pel dia de la inauguració de la sala Fabià Puigserver. Josep Urdeix tenia unes paraules per la voluntat de Montanyès a l'hora de «fer teatre i de renovar-lo». Carme Sansa llegia Espriu; Carme Solé i Vendrell s'endinsava en el vessant més personal de Montanyès i Ricard Gil, de *La Locomotora Negra*, interpretava un solo de trompeta.

Oh, que cansat estic de la meua
covarda, vella, tan salvatge terra

i com m'agradaria d'allunyar-me'n,
nord enllà,
on diuen que la gent és neta
i noble, cuita, rica, lliure,
desvetllada i feliç!

Aleshores, a la congregació, els germans dirien
desaprovant: «Com l'ocell que deixa el niu,
així l'home que se'n va del seu indret»,
mentre jo, ja ben lluny, em riuria
de la llei i de l'antiga saviesa
d'aquest meu àrid poble.
Però no he de seguir mai el meu somni
i em quedaré aquí fins a la mort.
car sóc també molt covard i salvatge
i estimo a més amb un desesperat dolor
aquesta meua pobre,
bruta, trista, dissortada pàtria.

Un petrolier carregat amb 77.000 tones de fueloil naufraga a Finisterre.

El 'Prestige' es trenca i s'endú 70.000 tones de fuel al fons del mar.

L'actor Joan Montanyès fa un homenatge al món dels pallassos i dedica l'espectacle al seu pare, Josep Montanyès. Monti i Cia. estrena al Teatre Lliure 'Fòrum 2 mil 3 pico'

Rajoy manté que el desastre del 'Prestige' no és cap marea negra. Recollides 300 aus amaraades de fueloil.

La pianista Alicia de Larrocha oferirà el seu últim concert a Barcelona al gener a l'Auditori, acompanyada de l'OBC on s'acomia dels escenaris.

DESEMBRE de 2002

Gaspard «encara» és el president del Barça.

Van Gaal «encara» és l'entrenador del Barça.

El 'Prestige' encara vessa «petites quantitats» de fueloil. Defensa envia l'exèrcit i ajuda material, 22 dies després.

El rei del Marroc ofereix els seus caladors als pescadors gallescs.

Comença la col·locació de la nova tanca del Seminari de Barcelona.

Pescadors d'O Grove i Cangas fan vaga de fam per la falta de mitjans.

Repsol tenia vedat al 'Prestige' el pas pel pantanà de Tarragona des del 1997.

El govern espera tapar les fuites del 'Prestige' en tres setmanes.

Un nadó maltractat pels pares es debat entre la vida i la mort. La criatura, que només té 40 dies, està ingressada a la Vall d'Hebron amb múltiples fractures.

El 'Prestige' provoca una nova taca mentre la marea negra enfila cap a França.

El nadó de 40 dies que va ser maltractat pels pares evoluciona favorablement.

El Barça agreuja la crisi del Madrid... en bàsquet. La Generalitat atorga la Creu de Sant Jordi a La Locomotora Negra.

Entre moltes altres entitats, també rep la Creu de Sant Jordi l'Ateneu Hortenc.

Josep Magrans i Breu

Festival de Nadal. Esbart Folkloric d'Horta

Dimonis i Pastorets. (Foto: Pere Solé)